

похъ; помыслете колко врема това място понапредъ требуваше да до такъ свѣтлостъ достигне. Поменъ нѣватъ дръги народи постари ѩ Египтіанни те: сирѣчъ, Халдеме и Индійските народи; обаче това ни е друго, швено темно воспоминанїе и сомнително, достовѣрно доказатество нѣмамы, което да можи да покажи истиннѣтъ, а Египетската слава е явна, защото съ очите си гледами великолѣпните и чудесните шстанки, които покрываютъ цѣлъ Египетъ, и нарочито многочисленните ПИРАМІДЫ, за които сѧ незнае, кое врема сѫ возвышенны, и създанны; што тѣка размѣвами, какъ Египетскиятъ народъ, които е можалъ такива великолѣпни спомени да зида, билъ е и богатъ, и изображенъ и многочисленъ. Египетъ като составляваше едно особито и независимо царство за толкова дълго врема пропадна найпослѣ сколиш тридесать години послѣ Христъ и стана едно римско владѣнїе, послѣ малш помалш начиъ да пада: Египетските градове шстанаха пусты и безчовѣци, и пакъ до край сѫ разораха; чѣднъ народи доидоха и на място то имъ сѧ заселеха: а што ѩ сѫщите Египтани шстанаха, днешній день санамѣрватъ въ много бѣдно, и наистина плачевно состоянїе.

Египетската слава и просвѣщенїе примѣстнѣася въ ближните мяста, и найпаче въ ЕЛАДѢ или ГРЕЦІАѢ, които е тогава била толико дива, што Греческиятъ народъ самъ не знаелъ птицы, животни, и рыбы да лови. Египетските финикийските новопреселенїа та помеждъ Грѣците, имъ дадоха пер-